

Hægebostad kommune
Birkeland
4595 TINGVATN

Deres ref.
2010/515

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2017/4500

Dato
16.06.2017

Rossevatn - tillatelse til mudring av kalk

Vi viser til mottatt søknad datert 24.06.2016 om å forlenge tillatelse til mudring gitt 06.08.2010.

Fylkesmannen gir tillatelse til mudring i Rossevatn i Hægebostad kommune. Det er satt vilkår i tillatelsen. Det er gebyr for saksbehandling etter forurensningsloven.

Fakta

I Rossevatnet har det gjennom årenes løp bygd seg opp lag med kalk noen steder. Dette skyldes i hovedsak kalkdosereren som står like oppstrøms for Rossevatn. I tillegg gror det til med gras og starrvegetasjon langs kantene. Kombinasjonen av kalk, mudder og gjengroing gjør det vanskelig for grunneierne å bruke vannet på tradisjonelt vis (bading, fiske, vann til husdyr, vanning). Hægebostad kommune fikk derfor 06.08.2010 tillatelse til mudring i Rossevatn i Hægebostad kommune.

Bakgrunnen for søknaden datert 24.06.2016 er at to av områdene ikke ble mudret forrige gang, og Hægebostad kommune ønsker å slutføre arbeidene. Det er opprinnelig søkt om mudring av 7500 m³ masse.

Mudringen vil foregå fra land. En gravemaskin graver opp masser ved lav vannstand. Massene blir deretter fraktet bort og deponeres lokalt i nærheten av vannet. Massene skal brukes til landbruksformål. Siltskjørt skal benyttes som avbøtende tiltak.

Analyser av bunnmasser viser ingen forurensninger. I område 1 er det høye verdier av kalsium i overflaten.

Rossevatn betegnes som en næringsfattig og grunn innsjø hvor vannet har kort oppholdstid. Registrert yngleområde for canadagås anses ikke å kreve spesielle hensyn. Hekkeplass for fossefall vil ifølge søker ikke berøres negativt. Ellers skal det være lite allmenne interesser knyttet til Rossevatn. Aurebestanden i vannet er overtallig og i dårlig kondisjon. Tiltaket vil ikke påvirke gyte- og oppvekstområdene for auren. Ellers er det ingen kjente kulturminner eller kabler/rør.

Området har ingen kjente forurensningskilder og er preget av landbruksdrift.

Eiendommene med gnr. 102 bnr. 3 (eier Ånund Rossevatn), gnr. 102 bnr. 6 (eier Hans Lien), gnr. 102 bnr. 15 (eier Sigurd Lien) og gnr. 103 bnr. 1 (eier Hans Lien) blir berørt av tiltaket. Alle disse eierne er enig i søknaden og opplegget rundt mudringen.

Som søker ser kommunen svært positivt på tiltaket.

Fylkesmannens vurdering og begrunnelse

Tiltaket som beskrevet i søknaden kan medføre fare for forurensning. Spredning av partikler og mulighet for påvirkning av fisk og fugl i nærområdet gjør at tillatelse etter forurensningsloven er påkrevd. De to områdene er på henholdsvis 5 000 m² og 500 m².

Forurensning

Bunnmassenes innhold av tungmetaller og organiske miljøgifter overstiger ikke normverdiene for forurenset grunn. Da massene skal deponeres og nyttiggjøres i nærheten av innsjøen de er hentet fra, vil ikke avfallsforskriftens kapittel om deponering av avfall gjelde.

Det er ønskelig fra søkers side å slippe siltgardin i utløpet av Rossevatn, da dette ved forrige mudring viste seg å ha liten nytteverdi og er svært kostbart i anskaffelse. Miljøvernavdelingen anser siltgardin for å hindre partikkelspredning unødvendig når erfaring har dokumentert liten/ingen effekt.

Våre vurderinger iht. naturmangfoldloven og vannforskriften

Vedtaket er vurdert etter prinsippene i §§ 8 til 12 i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven). Naturmangfoldloven setter krav til bakgrunnskunnskap for vedtak etter særlover som forurensningsloven med tilhørende forskrifter.

Den eksisterende kunnskapen om området og dets biologiske mangfold anser vi for å være tilstrekkelig i forhold til sakens karakter. Vi har lagt Miljødirektoratet sin Naturbase og artskart fra Artsdatabanken til grunn. Vi anser at kunnskapsgrunnlaget, jf. naturmangfoldloven § 8, er tilstrekkelig ivaretatt gjennom disse kildene. Samlet beskriver kartløsningene det biologiske mangfoldet i området godt. I kunnskapsgrunnlaget skal også effekten av påvirkninger vurderes. Mulige effekter av de arbeidene som det er søkt om er kjent gjennom erfaring med liknende tiltak.

Føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, tillegger vi mindre vekt av de grunner som er nevnt over, nemlig at kunnskapen er tilstrekkelig. Vi mener at også kunnskapen om påvirkning fra denne typen arbeider er godt kjent. Føre-var-prinsippet skal vurderes selv om kunnskapen er tilstrekkelig, men er en retningslinje for hvordan forvaltningen skal håndtere en eventuell usikkerhet. Etter forrige tiltak/mudring er det ikke dokumentert negativ påvirkning på miljøet.

Prinsippet om samlet belastning, jf. naturmangfoldloven § 10, er relevant for inngrep av denne typen. Mudringen vil ikke endre bruken, kun i positiv forstand. Prinsippet forutsetter også at

naturtyper blir berørt, noe som er mindre aktuelt i denne saken. Eventuell påvirkning i vannmassene er forbigående. Vi tillegger av den grunn prinsippet liten vekt.

Prinsippene i §§ 11 og 12 er aktuelle. Lovens § 11 slår fast at tiltakshaver "skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter". Bestemmelsen forutsetter at det omsøkte tiltaket vil medføre skade på naturmangfoldet. Da vi gjennom vilkår forutsetter at det ikke forekommer skade, tillegger vi prinsippet mindre vekt.

Paragraf 12 sier at man for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet må ta utgangspunkt i driftsmetoder og teknikk som, ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater. Med teknikk menes blant annet rensemetoder. Driftsmetoder omfatter tidspunkt for aktivitet, redskapsbruk og avbøtende tiltak. Best mulig lokalisering kan være at man for en planlagt vei velger en trasé som medfører minst mulig skade på leveområder til truede arter. Som nevnt i avsnittet over, ser vi ingen direkte store konsekvenser for naturmangfoldet.

Vi mener at de naturtypene som beskrives for området ikke vil ta skade av mudringen slik den er beskrevet og tillatt av oss.

Andre forhold

Søker er selv ansvarlig i forhold til andre brukerinteresser som kan bli berørt. Søker er også selv ansvarlig for å innhente andre tillatelser som er nødvendige.

Dette vedtaket er gjort med bakgrunn i det vi i dag vet om området. Vi bemerker at søknaden er behandlet etter forurensningsloven og at søker også må innhente nødvendige tillatelser etter annet lovverk, som blant annet plan- og bygningsloven. Privatrettslige forhold forutsetter vi avgjort før tiltaket finner sted.

Aktuelle etater samt berørte parter mottar kopi av dette vedtaket.

Tillatelse

Med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 11 gir Fylkesmannen i Vest-Agder tillatelse til mudring i Rossevatn, Hægebostad kommune.

Vilkår for tillatelsen:

1. Det kan mudres inntil 2 750 m³ masser. Omfang av mudring skal begrenses så langt som praktisk mulig.
2. Mudrede bunnmasser tillates brukt til landbruksformål i nærheten av vannet.
3. Mudringsarbeider skal utføres på en slik måte at det i minst mulig grad volder tilslamming av vannmasser og strandområder.
4. Dersom det viser seg at massene og bunnen er av en slik karakter at mudring medfører alvorlige miljømessige problemer, tas det forbehold om at arbeidene skal stanses, og at saken blir vurdert på nytt.

5. Den som utfører arbeidet skal kunne fremlegge kopi av denne tillatelse på arbeidslokaliteten, inntil tiltaket er avsluttet.
6. Det forutsettes at eiere av berørte eiendommer blir varslet ved tiltakets start.
7. Miljøvernavdelingen ber om en tilbakemelding når tiltaket settes i gang.
8. Utført arbeid skal rapporteres til Fylkesmannen i Vest-Agder innen 6 uker etter avsluttet operasjon. Rapporten skal inneholde informasjon om mengder og typer masser som er fylt ut. I rapporten skal det dokumenteres at vilkårene som er gitt i tillatelsen er overholdt, eller begrunne eventuelle avvik. Rapportskjema følger vedlagt.
9. Denne tillatelsen er gyldig i tre, 3, år fra 19. juni 2017.

Gebyr

Vi viser til varsel om gebyr datert 04.05.2017. På bakgrunn av de opplysninger som søker har gitt i søknaden, er tiltaket plassert under gebyrsats 7, jf. forurensningsforskriften § 39-3, jf § 39-4. Det betyr at søker skal betale et gebyr på kr. 9 300 for saksbehandlingen. Faktura med innbetalingsblankett ettersendes. Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Vedtaket om gebyrsats kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker etter at dette brev er mottatt, jf forurensningsforskriftens § 41-5. Eventuell klage bør begrunnes og skal sendes Fylkesmannen. Klagen gis ikke oppsettende virkning, og det fastsatte gebyr må derfor betales i samsvar med ovenstående. Hvis Miljødirektoratet imøtekommer klagen, vil det overskytende beløp bli refundert.

Ansvarsforhold

Tiltakshaver er ansvarlig for at tiltakene gjennomføres i henhold til vilkårene i tillatelsen. Denne tillatelsen fritar ikke tiltakshaver for ansvaret for innhenting av tillatelser etter annet lovverk eller fra berørte grunneiere og rettighetshavere mm.

Erstatningsansvar og klageadgang

Denne tillatelsen fritar ikke tiltakshaver eller anleggseier for erstatningsansvar etter de alminnelige erstatningsregler, jf. bl.a. §§ 10 og 17 i forurensningsloven.

Denne avgjørelsen kan etter § 29 i forvaltningsloven påklages Miljødirektoratet innen 3 uker fra meddelelsen. Klagen bør begrunnes og skal sendes via Fylkesmannen.

Med hilsen

Veronica Skjævestad (e.f.)
seniorrådgiver

Bjørn Wattne Østerhus
senioringeniør

Brevet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.
Saksbehandler: Bjørn Wattne Østerhus, tlf: 38 17 62 04

Kopi til:

Vest-Agder fylkeskommune
Hans Lien

Postboks 517 Lund
Rossevatn

4605 KRISTIANSAND S
4596 EIKEN

Ånund Rossevatn	Rossevatn	4596	EIKEN
Naturvernforbundet i Vest-Agder			
Sigurd Lien	Rossevatn	4596	EIKEN